

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Affectus ut condonentur peccata.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](#)

et cito videam faciem tuam. O sanguis IESU
restingue flamas, quæ debentur mihi. Quam
dilecta tabernacula tua Domine Deus virtutum.
Concupiscit Ego deficit anima mea in atria Domini.
Ps. 83. Cupio dissolvi Ego esse cum Christo. Sicut
cervus ad fontes aquarum, ita sitivit anima mea
ad te Deus. Sitivit anima mea ad Deum vivum.
Quando veniam, Ego apparebo ante faciem Dei.
Ps. 41. Quid mihi est in celo, Ego a te quid volui
super terram. Fecisti nos Domine, Ego irrequie-
tum est cor nostrum, donec requiescat in te. De-
mine alexi decorem domus tuae, Ego locum habita-
tionis gloria tuae. Ps. 55. Introibo in domum tuam.
adorabo ad templum sanctum tuum, Ego confitebor
nomini tuo. Clamavi ad te Domine, dixi tu es
spes mea, portio mea in terra viventium. Ps. 141.
Dominus pars hereditatis mea Ego calix mei. Tu
es, qui restitues hereditatem meam mihi. Ps. 15.
Quot sunt dies servitui. Quando facies de perje-
quentibus me iudicium? Ps. 116. Heu mihi,
quia incolatus meus prolongatus est, habitavi cum
habitantibus Cedar. Multum incola fuit anima
mea. Ps. 119. Cedar significat nigredinem, &
vult Propheta dicere, se cum nigris, effteris, tri-
culentis hominibus habitasse, qui sunt sicut ce-
dareni Arabes. Hoc tu intellige de hominibus,
qui te unquam ad peccatum seduxerunt vel Da-
monibus, qui tempore vita tæ tibi continuo
insidiati sunt.

Affectus ut condonentur peccata.

JUSTè millies damnasses me mi Deus, si voluiss-
tes, noluisti autem, quia amas homines, &
dissi-

dissimulas peccata hominum propter pénitentiam. S. Aug. Dum veneris judicare, noli me condemnare. Recordare JESU pie, quod sum causa tua via, querens me sedisti lassus, tantus labor non sit cassus. Juste Iudex ultioris, donum fac remissionis. Surgam & ibo ad Patrem, & dicam: Pater peccavi in calum & coram te. Luc. 15. Proprius es mihi peccatori: Si iniquitates observaveris, quis sustinebit? Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. Ne projicias me à facie tua. O Spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Reminiscere miserationum tuarum & misericordiarum tuarum, qua à seculo sunt. Respice in me, & miserere mei. Delicta juventutis mea, & ignorantias meas ne memineris Domine. Ab occulis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo. Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multum est enim. Domine non secundum peccata nostra retribuas nobis. Tibi soli peccavi, & contritus confiteor. Ne elongaveris à me Deus mens, in auxilium meum respice. Non intres in iudicium cum servo tuo Domine. Ps. 145. In te Domine speravi, non confundar in aeternum. Quoniam tu es patientia mea, Domine spes mea & juventutem mea. Ad te levavi animam meam Deus, in te confido, non erubescam. Et si ambulavero in medio umbra mortis (peccata mea ad vivum mihi ob oculos ponat Diabolus) non timebo mala, quoniam tu tecum es. Misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vita mee. Ps. 22. Profederunt nos

Do-

Domini absque te [peccata, mundus, caro, dæmon] tantum in te recordemur nominis tui.

Affectus contritionis, amoris.

TU Domine es, qui es idem temper. Ego verò variis humanis infirmitatibus circumdatus, morbis, tædiis affectus, mox tepidus, mox aliquomodo in servitio tuo fervidus, mox patiens, mox impatiens sum. Mox consolatiōnem, mox ariditatem in recurso ad te sentio, mox mihi p̄sens, mox variis cogitationibus distractus sum, estque inconstans, &c de uno in aliud ambulatoria voluntas mea. Adeoque non sum idem hodie qui eras, imò nec post horam, quadrantem, qui sum modò. Ut de te unicè cogitem & ex cogitem actus debitæ contritionis & amoris. Offero ergo tibi modò ex corde & animo devoto, per manus benedictæ Matris tuæ omnes harum & aliarum virtutum actus, qui unquam à Sanctis tuis, dum ægri aut moribundi fuerunt, perfectissimo modo eliciti sunt. Quòd si jam postmodum infirmitas animæ aut corporis dolores, tædia, angustiæ, cogitationes ex variis objectis somnolentia, debilitas ab exercitio virtutum istarum me impedian. Cogita obsecro, quòd vas fītile sim. Interim docce me Praxin talen, quà pretiosa fiat mors mea in oculis tuis.

Dignare me amplecti in profunditate, altitudine, longitudine cordis tui ô nunquam brevis, nunquam arcta misericordia.

Utinam in uno corde cordibus infinitis, per